

SAVA POKROVITELJ

V nekaj prejšnjih številkih smo objavili več sestavkov o povezovanju naše tovarne s šolami.

Razmeroma široki organizaciji akcij in prireditev v letošnjem, jubilejnim letu naše tovarne smo dodali še eno. Sava je bila pokrovitelj tekmovanja mladih matemati-

kov — učencev osnovnih šol. Zaradi zanimivosti navajamo skrajšano poročilo komisije, ki je tekmovanje organizirala. Ta sestavek je zadnji iz serije.

Društvo matematikov, fizikov in astronomov in Zavod za šolstvo organizirata že več let zaporedno

tekmovanja mladih matematikov — učencev osnovnih šol z željo, da bi vzbudila med učenci zanimanje za ta predmet in ga popularizirala. Tekmovanje ima torej že tradicijo in je bilo že letošnje 9. zapored. Za vsa tekmovanja so se učenci med letom pripravljali v krožkih, s katerimi smo želeli vzbuditi v učencih ljubezen do matematike ter poglobiti in razširiti znanje, ki je ob velikem napredku naravoslovnih ved in tehnike vedno bolj potrebno.

Letošnje občinsko tekmovanje je bilo v soboto, 29. maja, in je imelo poseben poudarek ob dejstvu, da je tovarna Sava prevzela pokroviteljstvo nad tekmovanjem.

Vse šole v občini so najprej izbrale najboljše učence na šolskih tekmovanjih, kjer so najboljši tekmovalci dobili bronasta Vegova priznanja.

Občinskega tekmovanja se je udeležilo 139 tekmovalcev, in sicer 47 učencev 6. razreda, 44 učencev 7. razreda in 48 učencev 8. razreda.

Učenci vsakega razreda so reševali po 5 nalog, ki so bile v celoti ocenjene s 25 točkami. Razpon doseženih točk v posameznih razredih je naslednji:

v 6. razredu od 4 do 24,5 točke, v 7. razredu od ,05 do 21,5 točke, v 8. razredu 1,5 do 17 točk.

Korekturna komisija je pregledala naloge in razporedila učence po doseženih rezultatih:

6. razred:

1. mesto Silvo Zlebir, osnovna šola Cerklje,
 2. mesto Janez Zlebir, osnovna šola Cerklje,
 3. mesto Vinko Mohorič, osnovna šola »Simon Jenko«, Kranj.
- Štirinajst učencev pa je dobilo srebrno Vegovo priznanje.

7. razred:

1. mesto Irena Potočnik, osnovna šola »France Prešeren«, Kranj,
2. mesto Gorazd Zupančič, osnovna šola »Lucijan Seljak«, Kranj
3. mesto si delita dva učenca: Irma Kern, osnovna šola »Lucijan Seljak«, Kranj in Janko Močnik, osnovna šola Cerklje.

Petnajst učencev pa je dobilo srebrna Vegova priznanja.

8. razred:

1. mesto Janez Marinšek, osnovna šola »France Prešeren«, Kranj,
2. mesto Franc Cilenšek, osnovna šola »Stane Žagar«, Kranj,
3. mesto si delijo trije učenci: Erika Aljančič, osnovna šola »France Prešeren«, Kranj, Sandi Troha, osnovna šola »Stane Žagar«, Kranj in Smiljana Vončina, osnovna šola »Simon Jenko«, Kranj.

Štirinajst učencev je dobilo srebrna Vegova priznanja.

Občinska komisija se v imenu tekmovalcev zahvaljuje tovarni Sava za pokroviteljstvo in izraža željo, da bi v prihodnjih letih še prišlo do takega sodelovanja. Upamo, da se bodo naši učenci še naprej trudili in se udeleževali še novih tekmovanj na področju naravoslovnih ved.

Predsednik komisije:
Ivanka Gros

Po tekmovanju smo se pogovarjali z nekaterimi šolarji. Preberite, kaj so povedali.

(Nadaljev. na 3. str.)

Borut Šnuderl odhaja

Ob koncu maja je odšel iz Save na novo službeno dolžnost direktor kadrovske službe Borut Šnuderl.

V Savi je bil od leta 1963 dalje; sprva je bil pravni referent, nato vršilec dolžnosti vodje in nazadnje vodja kadrovske službe. Poleg rednega dela se je Borut Šnuderl uspešno vključeval tudi v družbeno in politično življenje podjetja, predvsem pa je veliko prispeval k razvoju informiranja v Savi, saj je bil eden najbolj vnetih zagovornikov objektivnega in celovitega obveščanja Savčanov. Pa ne samo to. Tudi sam je sodeloval pri obveščanju in pogostokrat prisostvoval sejam uredniškega odbora in pomagal pri zbiranju gradiva za obveščanje. Predvsem zato so mu tudi namenjene te vrstice.

Na novem delovnem mestu mu želimo kar največ uspehov.

Zdravko Korenčan, vodja KS

Po odhodu Boruta Šnuderla bo vodil delo dosedanji pomočnik direktorja v kadrovski službi Zdravko Korenčan.

Zdravko Korenčan je inženir organizacije dela in pred združitvijo Standarda s Savo je bil v Standardu vodja kadrovske splošne službe, po združitvi pa pomočnik direktorja kadrovske službe.

Na svojem prejšnjem delovnem mestu je svoje delo opravljal zelo uspešno, saj je znano, da je imel Standard pred združitvijo s Savo dobro kadrovske strukturo, njegove izkušnje pomočnika direktorja kadrovske službe v Savi pa mu po dveh letih in pol dajejo veliko možnosti za uspeh tudi za prihodnje.

Vsi, ki ga poznamo kot vestnega in humanega sodelavca, mu želimo vse najboljše.

Silvo Zlebir

Smiljana Vončina

Janez Marinšek

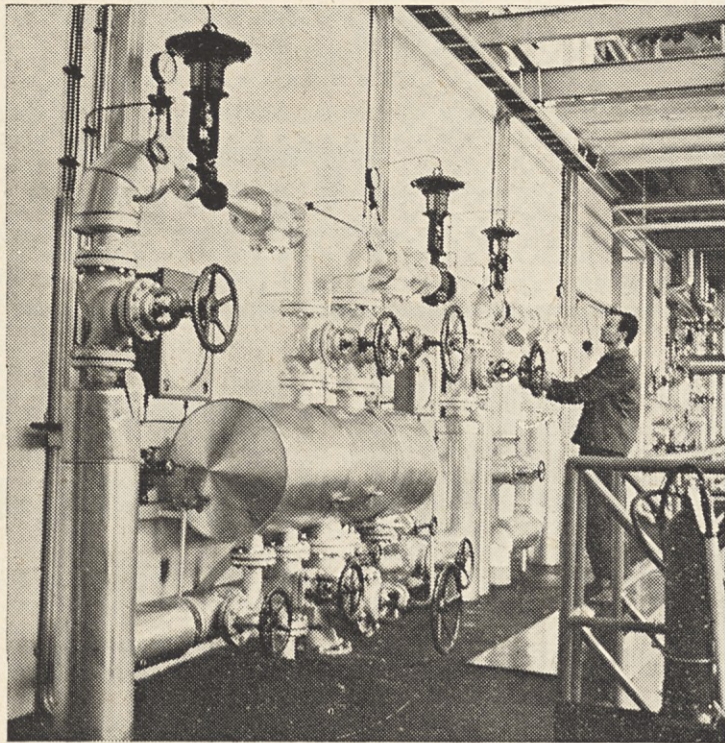
Pomen obveščanja v samoupravnih organizacijah

Neštetokrat se ob raznih zapetljajih, ki se pojavljajo v delovnih organizacijah kot samoupravnih skupnostih, ugotavlja, da obveščanje še vedno nima tistega mesta, ki mu pripada. Delo delavca-upravljalca je tesno povezano s samim upravljanjem, uspešnega dela in samoupravljanja pa si brez dobro razvitega obveščanja ne moremo zamišljati.

Človek je sporočal že od vsega njegovega obstoja, na podlagi tega sprejemal razne odločitve in reševal probleme. Danes samo pravilno informiran delavec-upravljalca lahko uspešno opravlja svoje delo, svoje dolžnosti. Vsakega člana delovne organizacije zanimajo predvsem informacije o gospodarskih razmerah tako v podjetju kot v družbi kot celoti, o stanju na trgu, na katerem nastopa njegova delovna organizacija, ukrepih družbe za stabilizacijo trga in gospodarstva itd. Poleg tega seznanjanja pa naj pravilno obveščanje vzbudi v delavcu-upravljalcu zavest pripadnosti kolektivu. S tem ne bomo samo krepili njegove zavesti, temveč mu bomo dali občutek, da njegova osebnost, njegova beseda v podjetju nekaj pomeni. Če bo dobro seznanjen z vsemi problemi, ki zadevajo njegov življenjski obstoj, potem bo tudi aktivno sodeloval pri odločitvah organov upravljanja, ki te probleme rešujejo. Razpravljati o tem, ali je dobro, če so člani delovne skupnosti premalo ali preveč informirani, mislim, da ni pomembno. Zavedati se moramo namreč tega, da se vsaka dobro naložena investicija bogato poplača. Še posebno naložena v človeka.

Dobra in pametna politika obveščanja ne bo pripeljala do pojave, kot nekateri pravijo, da delavci niso zavzetji za samoupravljanje, temveč bo spodbudila upravljalca, da bo zavestno segal po informacijah, vedoč, da si bo na ta način povečal svoje obzorje in s tem še bolj utrdil vlogo, ki mu jo je dala samoupravna družba. Tok nabiranja znanja, tako s področja dela kot s področja samoupravljanja je stalen, človek se uči celo življenje in samo dobro organiziran sistem obveščanja lahko zagotovi, da se ta tok ne prekine. Če obveščanost v delovni organizaciji ni dobro organizirana, potem tudi ne moremo pričakovati dobrega poslovanja kolektiva, ne demokratičnih samoupravnih odnosov. Markelj Stane

Razpisi

Izobraževalni center industrije gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov »Sava« Kranj objavlja za šolsko leto 1971/72

NATEČAJ

za vpis v :

I. POKLICNO GUMARSKO SOLO

- za gumarje-izdelovalce pnevmatike (široki profil),
 - za gumarje-izdelovalce tehničnih izdelkov (širok profil).
- Šolanje traja dve leti; pouk je teoretičen in praktičen. Razpisanih je 30 mest (moški).

Pogoji za vpis so:

- uspešno končana osemletka,
- starost do 18 let,
- opravljen zdravniški pregled v obratni ambulanti »Sava«,
- opravljen psihološki test.

II. POKLICNO SOLO ZA GUMARJE OZKEGA PROFILA

Šolanje traja eno leto; pouk je teoretičen in praktičen. Razpisanih je 30 mest (moški).

Pogoji za vpis so:

- 6 razredov osnovne šole,
- starost najmanj 15 let,
- opravljen zdravniški pregled v obratni ambulanti »Sava«,
- opravljen psihološki test.

III. Obenem objavljamo PROSTA UČNA MESTA ZA:

- strojne ključavničarje 6 mest,
- strugarje 1 mesto,
- električarje 3 mesta,
- prodajalce (v Kranju) 1 mesto.

Šolanje traja tri leta. Pouk je teoretičen (na ustrezni poklicni šoli v Kranju) in praktičen v našem podjetju.

Pogoji za zasedbo teh učnih mest so:

- uspešno končana osemletka,
- starost do 18 let,
- opravljen zdravniški pregled v obratni ambulanti »Sava«,
- opravljen psihološki test.

Prijave naj kandidati pošljejo v Izobraževalni center »Sava« Kranj, Medetova 1 (64001) do 20. junija 1971.

Prošnji naj prilože:

- zadnje šolsko spričevalo,
- izjavo staršev, da bo učenec ostal v delovnem razmerju s podjetjem toliko časa, kolikor je šolanje trajalo.

V primeru, da žele med šolanjem biti v oskrbi dijaškega doma, naj prilože tudi prošnjo za bivanje v domu.

Kandidati za vpis v posamezne oddelke šol bo izobraževalni center pozval na zdravniški pregled in psihološko testiranje v Kranj, za kar jim bo potne stroške povrnili.

Učencem nudimo v času šolanja:

- mesečno nagrado od 230 do 450 din, odvisno od učnega uspeha in letnika šolanja,
- povračilo prevoznih stroškov nad 24 din, če se učenec vozi v šolo,
- polovico vzdrževalnine v dijaškem domu, če učenec med šolanjem biva v domu,
- delovno obleko in čevlje.

Po končanem šolanju se učenci zaposle v podjetju.

Učencem, ki zelo dobro zaključijo šolanje ter se izkažejo pri delu, omogoči podjetje nadaljnje šolanje ob delu.

Popravek

Ste prebrali v 10. številki naš vanje bo (toda niso vedeli za razgovor z Marijo Bogataj? Če ste, potem vas moram opozoriti, vanju pa je le dokaz tesnega in da se nam je vrnila napaka pri prizadevnega sodelovanja med odgovoru na vprašanja »ali ste vdstvom civilne zaščite in ekipo obveščeni«. Odgovor je bil »ne, obveščeni pa nismo dovolj...«

Šlo je samo zato, da je tekmovalna ekipa nekoliko pozno dobila obvestilo o tekmovanju, čeprav so že prej vedeli, da tekmo-

Urednik

Beg z morišča

Bliža se 4. julij, dan borca. Vsako leto doslej smo ob tem prazniku objavili tudi v našem glasilu sestavke, posvečene spominom slavnih dni narodnoosvobodilnega boja.

Današnji je nekoliko drugačen: predstavljamo vam knjigo Jožeta Vidica *Beg z morišča*. V njej avtor opisuje odisejado skupine partizanov izmed katerih sta dva delala v naši tovarni, zato boste prav gotovo radi segli po njej.

Letos je Jože Vidic, doma iz Sela pri Zirovnici, prejel za knjigo *Beg z morišča* Kajuhovo nagrado. V knjigi bo na 470 straneh objavljenih 136 fotografij živih in padlih borcev ter drugih dokumentov. Knjiga je zbirka 41 resničnih partizanskih zgodb z Gorenjske. Avtor je v teh reportažah orisal številne zanimive dogodke in osebe iz narodnoosvobodilnega boja na Gorenjskem. Skrbno je zbral gradivo in z vztrajnim zaslíševanjem prič prepričljivo razkril nekatera dogajanja, ki doslej še niso bila tako skrbno opisana. Vidičeve reportaže verodostojno prikazujejo življenje gorenjskih aktivistov, kurirjev in drugih partizanov ter njihove stike s prebivalstvom. Najboljši so neposredni opisi dogodkov, ki so jih avtorju pripovedovali preživeli borci in aktivisti. Zgodbe bodo zanimivo branje ne le za ljudi, ki so vojno preživljali, temveč jih bo rada prebrala tudi mladina; širile jim bodo obzorje in jih seznanjale z življenjem med okupacijo.

Pomembno je povedati, da v knjigi opisuje številne dogodke v naši bližnji okolici. V reportaži *Beg z morišča* opisuje, kako so partizani poletj 1942. leta požgali cestni in železniški most v Mostah pri Zirovnici. Nemci so iz maščevanja čez dva dni ustrelili 28 talcev, eden pa jim je pobegnil in se čez osem dni priključil partizanom na Pokljuki. V Mostah so streljali talce iz tržiške, kranjske in škofjeloške občine. Toda 25 let po vojni nismo vedeli, kdo je bil pobegli talec. V knjigi Ivana Jana Med gorenjskimi partizani je podatek, da je v Mostah pobegnil Alfonz Šiška iz Stražišča. To ime navaja tudi Franc Konobelj-Slovenko v knjigi *Pod Mežaklo in Karavankami* so se uprli. Ljudje so med vojno na splošno menili, da je v Mostah pobegnil znani predvojni telovdec Franc Rekar iz Kranja. Toda v Mostah ni pobegnil niti Rekar niti Šiška. Pobegli talec, ki je v partizanih dobil partizansko ime Zar, je stanoval pri sestri na Primskovem. V naši tovarni dela nekdanje Žarovo dekle, ki je avtorju knjige pripovedovalo svoje spomine. Zanimivo je, da je od vseh preživelih partizanov, ki so poznali partizana Zارا, samo Adolf Praček — Adi s Primskovega vedel za pravo ime partizana Zara.

V zgodbi *Radovna gori* avtor opisuje pretresljive spomine

Zahvala

Vsi, ki smo bili od 1. do 10. junija na morju v Novigradu, kar so nam omogočili delavci oddelka za socialno delo ter sindikalna organizacija — se za skrb in vse, kar ste za nas naredili, pristrčno zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo tov. Planinškovi, ki je za naše počutje vseskozi skrbel.

V imenu skupine
Franc Bolka

Podpisana se najlepše zahvaljujem kolektivu Sava za pozornost in denarno nagrado, ki sem jo dobila ob 50-letnici tovarne Sava.

Želim vam še veliko delovnih uspehov!

Marija Remic, upokojenka
Bobovk 21

preživelih te velike drame pod Triglavom. Septembra 1944. leta hišo vrgli njegovo mamo, staro so Nemci požgali to vas, v ogenj pa zmetali vse od dojenčkov do staršev. Jože Rekar iz Radovne je kot partizanski kurir s hriba gledal, kako gori njegova rojstna vas in domača hiša. Se slutil pa ni, da so Nemci takrat v gorečo

(Nadaljev. na 4. str.)

Novice

Clani mestnega sveta zahodnonemškega mesta Amberg, s katerim ima mesto Kranj že nekaj let prijateljske stike, so bili na obisku v Savi. Sprejel in pozdravil jih je inž. Helmut Turzanski, pomočnik glavnega direktorja podjetja.

Goste smo seznanili z zgodovino podjetja, z njegovo dejavnostjo in obsegom proizvodnje. Po kratkih pogovorih so si gostje ogledali nekatere delovne enote.

Pred dnevi smo zvedeli žalostno novico, da je dobila naša sodelavka Olga Selič težke opekline po vsem telesu ob eksploziji bencinskih hlapov v svojem stanovanju. Iz bolnišnice, kjer je, so sporočili, da bi potrebovali nekaj ljudi, ki bi bili pripravljeni darovati kožo naši sodelavki. Oddelek za socialno varstvo je takoj stopil v akcijo in prvi štirje prostovolci so bili pripravljeni pomagati sočloveku v stiski. Pred odhodom v Ljubljano jih je posnel naš fotograf in mi vam jih predstavljamo: Marinko Boštjan iz nabavne službe, Franc Feguš iz prešanih izdelkov I, Jože Boltez iz prevleke valjev in Miro Kancilja iz trgovske mreže (od leve proti desni). Zdravstveno stanje naše sodelavke se je ta čas bistveno izboljšalo, tako da pomoč ni bila potrebna. Kljub temu se čutimo dolžni izreči jim javno zahvalo za pripravljenost pomagati sočloveku.

Naša ekipa prve pomoči ima za sabo že vrsto uspešnih nastopov. Osvojeno prvo mesto na medobčinskem tekmovanju za leto 1970, prvo mesto na republičkem tekmovanju in prvo mesto na tekmovanju v Avstriji. Ekipo sestavljajo: Marija Ličan, vodja ekipe Marija Bogataj, Anton Perš, Alojz Marinšek, Franc Čeferin, Janez Klemenčič, rezerva Jernej Toplak (od leve proti desni).

Sava pokrovitelj

(Nadaljevanje s 1. str.)

SILVO ŽLEBIR

Najmlajši od tekmovalcev, 12-letni Silvo Žlebir z osnovne šole Davorina Jenka je bil pa sploh skromen v odgovorih, kot je tudi v resnici skromen fantiček.

Kaj pa matematika, ali si talent? Ne.

Se ti zdi, da ti je pomagala pridnost ali bistrost? Ne vem.

Kadar pišete šolsko nalogo, ali se dosti učiš? Dosti, predvsem pa delam naloge.

Te v šoli še kaj posebno veseli? Zgodovina.

Kako pa je s spričevali? Vedno sem bil odlični.

Ali ti kakšen predmet dela teža? Telovadba mi ne gre najbolje. Malo sem neroden.

Imaš že načrte za nadaljnje šolanje? V gimnazijo bom šel.

Potem je še povedal, da je vesel nagrade, da je prvič tekmoval, da je bil prvič v Savi in da se še ni odločil, kaj bo študiral. Izdal nam je celo to, da zbira značke. Ni pa bolj natanko povedal, kako to da so Cerkljani (udeleženci tekmovanja) izgubili v Kranju.

Zanimiv pa je odgovor na zadnje vprašanje: Ali te pri pouku kaj moti, ali se ti zdi, da je šola prestroga? Prestroga nasploh.

To je povedal prvonagrajenec tekmovanja v matematiki.

Rad poslušam zabavno glasbo. Hkrati ob pouku matematike je tudi fizika. Ali se ti zdi fizika bolj življenjska?

Za poprečnega človeka na vsak način. Več pride v življenju prav. Če bi naprej študiral, zakaj bi se odločil — fiziko ali matematiko?

Mislim, da za fiziko prej kot za matematiko. Ali imaš kakšno posebno željo, kaj bi recimo bralcem povedal?

To je težje. Zelel bi jim, da bi imeli čim boljše pogoje za delo in da bi si delo večkrat zamenjali, ker je preveč enolično.

SMILJA VONČINA

14-letna Vončina Smiljana, učenka 8. razreda osnovne šole Simon Jenko, Kranj je bila še najbolj zgovorna.

Tekmovala si v matematiki, zakaj? Ne vem, zdi se mi, da so tekmovanja potrebna, predvsem na šoli. Meni je to koristilo, ker sem že odločena, da bom študirala matematiko. Sedaj čakam na republiško tekmovanje.

Ali je bilo tekmovanje v prijateljskem duhu? Veliko pomaga, če pred tekmovanjem ne govorimo o matematiki, ampak o čem drugem.

Je zate pouk v šoli dovolj? Ne, dodaten pouk imamo še v šoli, poleg tega pa naročam tudi Matematični list, ki ga dobim iz Beograda. V njem najdem dovolj nalog za računanje.

Morda naloge tudi sestavljaš? Ne.

Te veseli še kak drug predmet? Sploh se rada učim.

Kaj bi želela v šoli spremeniti? Profesorji ne dovolijo dovolj kontakta, sicer pa ne vem, kaj bi hotela spremeniti.

In odnosi sošolcev do matematike, kemije in fizike? Matematika je za večino zelo težka, meni pa ne dela težav. Mislim, da je veliko, če zamudiš razlago. Matematika je predvsem razmišljanje.

Pa šolanje? Najprej bom šla v gimnazijo, potem pa bom študirala matematiko.

Si bila danes prvič v tovarni? Danes sem bila že tretjič. Predvsem stroji in proizvodni proces so zanimivi, če samo opazuješ. Premišljevala sem, kako težko je pri strojih delati; to je preveč enolično.

Kaj bi želela delavcem? Želim jim čim več uspeha pri delu. Zdi se mi škoda, da imajo tako malo izobrazbe. Videla sem, da delajo kot roboti. Želim, da bi se zavedali, da ustvarjajo za človeka.

Imaš kakšno posebno željo? Niti ne.

Pivk T.

Diverzantske akcije na Gorenjskem so imele velik odmev med našim narodom. Slika nam prikazuje razdejanje po akciji na železniški most v Zirovnici. Okupator pa se je z represalijami hotel maščevati nad zaporniki in nedolžnim prebivalstvom.

Beg z morišča

(Nadaljev. z 2. str.)

Sledijo sestavki Smrt kurirjev na Zabraški planini, Zaseda v Dragi, Na ukaz gestapa v partizane, Prešernova Vrba med NOB, Kaj se je zgodilo na Kraljevem polju v Begunjah, Samomorilec pripoveduje, Truplo ob progih, Skrivnostna smrt Staneta Sekardija, Obsojeni na giljotino, Poskus upora v begunjskem zaporu itn.

Predvsem naj opozorimo, da bo v knjigi prvič objavljen življenjepisi Tugomirja Vidmarja, Kranjčana, ki je bil 1941. leta sekretar SKOJ za mesto Kranj, pozneje pa inštruktor SKOJ za Gorenjsko. Pretresljivo je pričevanje njegove

sestre Majde, kako so ga gestapovci s pomočjo provokatorja dobili v roke. Vidmarja so strahotno mučili in ustrelili v Dragi. Življenjepisi in opisi smrti Franca Rekarja, Tugomirja Vidmarja, partizana Žara, Alfonza Šiške in drugih organizatorjev vstaje in SKOJ ne bodo le zanimivo branje, temveč bo knjiga služila tudi za boljše razumevanje razvoja NOB na našem področju.

Knjigo bo izdal zavod Borec v Ljubljani. Izšla bo konec junija. Knjigo lahko naročite na naslov: Zavod Borec, Ljubljana, Beethovnova 10, ali pa na naslov: Majda Zaplotnik, tajništvo DPO. Cena knjige je 92,00 din.

Kako izboljšati delo?

Izumov, tehničnih izboljšav in koristnih predlogov je v Jugoslaviji vedno manj. Smo med evropskimi državami skoraj na zadnjem mestu. Zakaj tako? O tem že leta in leta debatirajo na vseh nivojih.

Februarja letos je bilo eno od takih posvetovanj v Mariboru — na pobudo Centralnega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva. 16. junija je ta odbor sprejel priporočilo, kako to izredno pomembno dejavnost izumiteljstva v delovnih organizacijah oživeti in povečati. O tem bomo v prihodnji številki objavili daljši sestavek, danes pa preberite, kakšen odnos do izumiteljstva imajo v tovarni Volvo na Švedskem.

Volvo je prva firma na Švedskem, ki je uvedla vnaprej odredene časovne standarde in norme. Ti standardi so zajeli vse elemente gibov, ki jih človek vrši pri opravljanju določenega dela (uspeh: 75% prihranek na času). Kljub dejstvu, da ima »Volvo« vrhunske strokovnjake, ki so delali na teh metodah, je ostala

vloga delavcev iz proizvodnje pri dajanju pobud za racionalizacijo, zelo pomembna. Volvo plača skoraj pol milijona kron letno za takšne pobude. To je način, da postanejo ljudje za delo bolj zavzeti. Urednik

Vi vprašujete, mi odgovarjamo

Tako kot večina sem tudi jaz prebral zadnji Informator št. 282, ki je izšel pred izplačilom OD za mesec maj. Med drugim prinaša tudi naslednje sklepe odbora za razvijanje sistema delitve dohodka in osebnega dohodka:

1. Proizvodnim in vzdrževalnim delovnim enotam (vključno skladišče in notranji transport) se prizna na račun uspešnega gospodarjenja pri materialnih stroških v I. stromesečju udeležba pri dohodku podjetja za osebne dohodke v višini 10% poprečnih mesečnih osebnih dohodkov v prvem tromesečju za dejansko opravljene ure.

2. Strokovnim službam se za I. tromesečje ne prizna udeležbe pri delitvi dohodka podjetja za osebne dohodke.

Ta dva sklepa sta bila zelo strokmn oobrazložena.

V obrazložitvi 1. sklepa je finančno-računovodska služba navedla razloge, ki so vplivali na navedeno obliko sklepa: netočen prevzem in prodaja, neustrezni normativi, problemi pri izpolnjevanju materialne dokumentacije.

Strokovne službe po pravilniku o ugotavljanju in delitvi dohodka nimajo priznane dodatne udeležbe, ker finančni rezultat oziroma pokritje (predpisana kot osnova za oblikovanje morebitnega presežnega dela osebnih dohodkov) nista bila dosežena v višini, kot jo predvideva gospodarski načrt za leto 1971.

Ker menim, da nisem edini, ki ga to zanima, temveč je še precej takih, prosim, da zato odgovorni odgovorijo in obrazložijo malo jasneje v prihodnjem časopisu naslednje:

1. Na osnovi česa je prišlo do prvega in drugega sklepa odbora?

2. Kdo je konkretno odgovoren za vzroke, ki so vplivali na ta dva sklepa (nekaj vzrokov je zgoraj omenjenih!) in, ali samo strokovne službe vplivajo na finančni rezultat.

3. Kdo je odgovoren za (ne)uspešno delo v delovnih enotah oziroma strokovnih službah.

(Marjan, četrte točke tvojega vprašanja nismo objavili, ker se ne nanaša na ostale tri. Opomba uredništva).

Marijan Mrak

POPRAVEK

V posebni številki Informatorja, kjer smo vam predstavili novo izvoljene člane odborov (skupno 121) podjetja se nam je vrnila neljuba napaka: pri navajanju podatkov o strokovni usposobljenosti nismo upoštevali najnovejših. Tako se je zgodilo, da je bil pri nekaterih, ki so lani hodili na fakulteto, naveden samo naziv tehnik, čeprav so medtem že diplomirali.

V oddelku za informiranje, kjer smo ta Informator pripravljali in podatke jemali iz lanskega Informatorja, na te spremembe nismo bili dovolj pozorni.

Vsem, ki ste nas na to opozorili, se za to zahvaljujemo, vsem pa se iskreno opravičujemo.

Grečni smo, ker ste nam omogočili izlo v naravi.

Hvala in lep pozdrav!

Delovni list, 11,6, 1971

učenci in učence

Šolske osnovne šole Kranj

Dr. Premru izroča nagrado najboljšemu na tekmovanju kemikov in fizikov.

V. gumijada v Skopju

V soboto, 29. in nedeljo 30. maja je bila v Skopju V. že tradicionalna gumijada, športne igre gumarskih podjetij iz vse Jugoslavije. Že v petek, 28. maja, so se zbrali tekmovalci iz desetih jugoslovanskih gumarskih podjetij, in to iz: Risa (Zagreb), Borova (Borova), Rekorda (Rakovica), Vulkan (Niš), Tigra (Pirota), Gazele (Skopje), Vitojevac (Vrnjačka Banja), Dimitrovgrada (Dimitrovgrad), Batočine (Kragujevac), Balkan (Suva Reka) in Sava (Kranj).

Zmagal. Zaradi dobre razlike v golih s teh dveh tekem so kljub temu porazu osvojili zelo dobro 4. mesto. Prvi so bili nogometaši iz Dimitrovgrada, drugi pa iz Risa.

Rokometašice so zaigrale prvo tekmo proti ekipi Borova. Kljub temu, da so bile v prvem polčasu enakovrednega nasprotnika, so Borovčanke našle orožje, pred katerim so naše klonile in tako izgubile to tekmo. V naslednjem kolu so naše naletele na včasih zelo do-

Strelci so streljali v soboto popoldne in do večera končali tekmovalje. Ekipa v postavi Peternel, Černe, Toplišček ni imela enakovrednega nasprotnika in je tako zmagala s precejšnjo prednostjo. Tako je zasedla prvo mesto in osvojila pokal za Savčane. Tudi posamezno sta zasedla Peternel in Černe prvo in drugo mesto; torej se le vidi razlika in umirjenost ter kvaliteta naših strelcev.

No in končno rezultat savske ekipe v skupnem plasmaju, torej eno prvo mesto, eno drugo, eno tretje in dve četrti mesti. To je zadostovalo, da smo s precejšnjo razliko do tretjega osvojili drugo mesto. Prva je bila Gazela z osvojenimi tremi prvimi mesti, enim tretjim in enim petim mestom.

Za zaključek še to, da je ves čas tekmovalja padal dež, da je organizacija zelo šepala, še več, bila je slaba, in da je bila prehrana zelo slaba. Po našem občutku, to je po občutku vseh savskih risovih, nižjih in še nekaterih tekmovalcev, je bila ta gumijada do sedaj najslabša.

Ne samo po organizaciji, ampak tudi po načinu sojenja sodnikov na tekmah, ki so verjetno imeli dolžnost, da za vsako ceno morajo zmagati domači.

Našim tekmovalcem se zahvaljujem za pošteno in borbeno tekmovalje, saj so morali požreti marsikatero pikro od domače — skopske publike ob igrišču, na drugi strani pa se jim zahvaljujem za samodisciplino in disciplino ekip kot celote.

Naslednjo gumijado bo organiziral Tigar iz Pirota. Torej, savski športniki začnite se pripravljati že danes, da bo kvaliteta tekem še na višjem nivoju; poskusili bomo osvojiti prehodni pokal, ker bo takrat trajno naš.

Toni Horvat

Ekipa naše tovarne med otvoritveno slovesnostjo V. gumijade v Skopju.

Savčani smo odpotovali v Skopje z letalom z Brnikov preko Beograda. V Skopju so nas na letališču pričakali domačini z avtobusom in nas prepeljali v naselje na hribočku nad Skopjem, po imenu Vodno, kjer smo v počitniškem domu Rdečega križa imeli prenočišča in prehrano. Tu so bili tudi tekmovalci iz Vulkan in Vrnjačke Banje. Imeli smo zelo lep razgled na celo Skopje, posebno še zvečer, ko so se prižgale luči.

V soboto zjutraj je bila otvoritev tekmovalja v košarki, v dvorani Rabotniškega. Tu se je prvič zataknilo. Tekmovalcev iz Rekorda iz Rakovice ni bilo od nikoder. Skopski vodič se je »izgubil« in kolegi iz Rakovice niso vedeli, kam morajo iti. Vendar so kasneje z enourno zamudo kljub temu prišli. Prireditelj je otvoril direktor Gazele, potem pa se je tekmovalje pričelo. Od naših tekmovalcev so prvi tekmovali šahisti, ki so že v soboto popoldne končali turnir. Tu so bili vsi dvoboji zelo težki in borbeni. Kljub nemu porazu in dvema neodločenima dvobojema so se uvrstili na odlično 4. mesto. Zmagala je ekipa Gazele.

Nekako ob istem času so tekmovali nogometaši, rokometišice in rokometiši. Nogometaši so na zelo spolzkem terenu in borbeno igro premagali solidno ekipo Batočine in se tako uvrstili v naslednje kolo. Popoldne so jim bili nasprotniki nogometaši iz Rakovice. To sta bila zelo enakovredna tekmeča. Vendar naši niso dali gola, še več, zagrešili so najstrožjo kazen — enajstmetrovko, s katero je nasprotnik dosegel gol in tako tudi

bro ekipo iz Niša, vendar so naše odločile tekmo v svojo korist in zasedle v skupnem plasmaju odlično 3. mesto. Prve so bile Skopljanke, druge pa Borovčanke.

Rokometaši so se pripravljali na veliki boj z rokometiši Batočine in jih premagali. V drugem kolu pa so naleтели na lanskoletnega prvaka v rokometu, ekipo Rekorda iz Rakovice. Ko je bilo že sko-

raj vse izgubljeno, saj je nasprotnik že vodil z 9:1, so začeli naši gristi in gristi. Ob zaključnem pisku sodnika so naši zmagali z dvema goloma razlike in se tako uvrstili v finale, ki je bil v nedeljo. V finalu so se srečali z ekipo Gazele. Prvi polčas je potekal v znamenju enakovredne moči. Zaradi izredno pristranskih sodnikov so naši tekmo izgubili in tako osvojili drugo mesto za Gazelo.

Rokometna ekipa Save med igro. Kljub slabemu vremenu in slabi organizaciji je bilo tekmovalje borbeno.

Personalne vesti

Radica Stanković — konfeksioner predpasnikov; Ignac Suhadolnik vulkanizer tehničnih izdelkov; Marija Jereb in Marija Dobrovoljc — delavki pri montaži cevke za zračne tlačilke; Cvetka Leskovec — čistilka; Alojz Perpar — strojni ključavničar; Silva Juhant — konfeksionerka velozračnic III; Milan Čufer — tehtalec II; Janez Bojnec — vulkanizer pnevmatike 14 x 4; Drago Deanović — delavec pri štirivaljčnem kalandru; Drago Sever — transportni delavec; Jože Brišar — predgrevalc II; Jože Rogelj — transportni delavec; Jože Obad — pomožni konfeksioner potniških avtoplaščev; Eva Papler — konfeksionerka velozračnic II; Branko Pečjak — konfeksioner potniških avtoplaščev; Ivica Skalič — konfeksioner moped in 14 x 4 zračnic; Majda Bohinc — ročno izsekavanje tehničnih izdelkov; Angela Jenko — čistilka; Albin Salmič — pomožni konfeksioner potniških avtoplaščev; Ivan Jama — vulkanizer na preši 500 x 500; Stane Založnik — transportni delavec; Stefanija Tičar —

Tokrat so nam pisali in pozdravljajo svoje sodelavce Alojz Cimžar iz Zagreba, Jože Šmid iz Benkovca in Tomislav Hudoklin iz Pule. Obenem tole: časopis vam bomo pričeli pošiljati takoj, ostalo pa sem dal »naprej«.

Lep pozdrav in oglasite se še.

Urednik

Po dolgem čas sem le zbrav tolik korajže, d' enu mau dalš pisanje gor postavm. Kle u Rajlovcu je moj drug dom.

Soldašne s človek kr prvad. Pasulj, makaroni, zele, no ja, pa še straže. Ja veste, ko neblo te preklemane straže b še kar švo. No kt sem djav, da blo kar lušno. Ampak povem vam, da fletnejš deklet kt so na Kranskem ni. No, ja poznate tisto vižo k prav . . . so visoke gore, pa zavber dekleta in lepše žene. Tud tle okol so ldi je kr prjazn, le druge manire majo in verjel al pa ne, še po polk se na znajo zasukat.

Janez Jereb, dipl. inž.
VP 5358/5
71211 Rajlovac

Dragi Janez!

Tvojega pisma sem se pa resnično razveselil. Objavlil sem del tega kar si napisal in upam, da te bo to samo spodbudilo, da se še globiš pri pisanju in skušaj iz dneva v dan napisati čimveč v pristni »kranjščini«.

Lep pozdrav in na skorajšnje snidenje.

Urednik

Kratko, a zanimivo pismo nam daj pa se je spominjam samo v je poslal Slavko Kunej. Med dru- najljepšem.«

gim piše:

Vsem lep pozdrav!

»... ko sem bil doma, sem skoraj vsak ponedeljek spustil kako kietvico na račun tovarne — se-

Slavko Kunej
v. p. 4945/14 a
36002 Kraljevo

Upokojenci se nam zahvaljujejo

Za nas vse nepričakovan sklep, da nagrade na leta zaposlitve dobi- mo tudi upokojenci, je prav gotovo prijetno presenetil slehernega. Ob razgovorih je marsikdo dejal, da je priznanje za naše delo in naš prispevek k razvoju tovarne Sava ena najlepših potez vsega sedanjega kolektiva.

Zelimo vam nadaljnje sreče in delovnih uspehov.

Valentin Svete

previjalka preje; Marija Bohnec — pomočnik pri brizganju; Janez Nunar — električar III; Janez Lipar — ključavničar III; Ladislav Mrac — tekoči kontrolor; Jože Duhovnik, dipl. inž. — stažist; Anamarija Oblesček — stažist; Branko Grobovšek — pomočnik skladiščnika; Fazli Morina — dvo- riščni delavec; Stane Ažman — laborant II; Vinko Kopač — elek- tričar I; Branko Novak — pomož- ni konfeksioner spiralnih cevi; Janez Bizjak — delavec pri stroj- nem obrezovanju veloplaščev; Marjan Ahčin — delavec pri reza- nju tesnil in tekstila; Jože Juvan — transportni delavec; Uroš Haf- ner — transportni delavec; Franc Kavčič — transportni delavec; Mi- lan Zupančič — pomočnik pri bri- zganju; Jože Kepić — transportni delavec; Isa Bajrovič — vulkani- zer na preši 500 x 500; Stefan Olaj — pomočnik pri dubljanju in pra- šenju; Dragomir Čuk — komer- cialni predstavnik za področje SR Srbije; Božena Punčec — vulka- nizerka velozračnic; Leopold Hlad- nik — izumenski delovodja; Janko Bratina — analitik stroškov; An- ton Kepić, dipl. ekon. — asistent analitika — stažist; Jože Lončar — stažist; Vinko Kos — kurjač kotla na mazut; Jože Jerić — po- močnik konfeksionerja potniških avtoplaščev; Radivoje Veličković — vulkanizer na preši 500 x 500; Ju- rij Hribar — dipl. pravnik — po- močnik direktorja prodajne službe; Marjan Lorber — pregledovalec II; Tomislav Tisak, dipl. inž. fizike — vodja šibkotočnih naprav in instalacij; Jože Punčec — pomoč- nik pri brizganju cevi na gumi- jevih jedrih.

V mesecu aprilu in maju 1971 pa so podjetje zapustili:

Alojz Lopuh, Janez Dobre, Ismet Fejzić, Marjan Gortan, Dragan Krivokuća, Avni Krasnić, Ivančo Stamenković, Matevž Hubad, Ne- nad Stojaković, Magdalena Novak, Jovo Dragoljič, Jože Prestor, Alojz Markun, Slavko Kamenič, Marjan Mežnarič, Ivanka Mohorič, dipl. inž., Ivan Kita, Franjo Perger, Marko Milenković, Blaž Milenković, Franjo Glavati, Milan Stare, Peter Starič, Eman Komič, Jože Puša- vec, Jože Mihalic, Marija Kodrič, Mirko Suster, Zdravko Kapitano- vič, Sejdi Morina — samovoljna prekinitev dela;

Milan Jezeršek, Jože Kralj, Bog- dan Petre, Ivan Selan, Olga Šilc, Alojz Bertonec, Marjan Beton, Janez Jernejc, Sekul Ačimović, Ljubo Kozic, Franc Kovačec, Franc Rekar — delo prekinili na lastno željo, sporazumno s pod- jetjem;

Francka Dolinar, Lovro Horvat in Jožica Kraupner — invalidsko upokojeni; Franc Bergant, Anton Grobin — delo prenehalo v po- skusnem roku zaradi nezadovolje- vanje zahtev poskusnega dela; Momčilo Đurič — po sklepu DS izključen iz podjetja; Jože Čeba- šek — po sklepu DS izključen iz podjetja; Zora Pirnat — delo pre- nehalo po poteku določenega ča- sa; Marija Homan — odšla iz pod- jetja na lastno željo v času pos- kusnega dela; Jože Strmaša in Ivan Logar — prenehalo delo po preteku odpovednega roka; Janez Bojnec — odšel na lastno željo v času poskusnega dela; Matilda Gartner — predčasno upokojena; Jože Mali, Franjo Imani, Franc Smole, Branko Čander, Slavko Kunej, Franc Gerbajs — odšli na odslužite vojaškega roka.

Slavka Mitrovič